

AZ AGOSTYÁNI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2015. 08. 02. - XXV. ÉVF. 4. SZ.

Hálát adva...

Szeretettel tudatom, hogy Dr. Pápai Lajos megyéspüspök úr augusztus 1-jei hatállyal új lelkipásztort nevezett ki egyházközségeink élére, Kovács Csaba Albert atyát. A kiváló lelkipásztor, Albert atya 1968. április 11.-én született Győrben. 1986-ban a győri bencés gimnáziumban érettségizett. 1990-1993-ig a Piarista Teológián tanult. 1993. szeptember 13-án szentelték pappá Keszthelyen. Szolgált Keszthelyen, Miskolcon, Győrben és Budapesten. 1998 és 1999 között a spanyolországi Avila-ban folytatott tanulmányokat, majd 2009 és 2012 között a Szentföldön élt. 2012 augusztusa óta Sopronkövesd, Nagycenk, Lócs, Iklanberény és Mesterháza plébánosa.

Albert atya személyében lelkiismeretes, hiteles lelki atyát ismerhettem meg. Szerzetesi mivoltában, a hívek közösségében, illetve előadóként mindig a karmelita rend ősi hagyományait képviselte. Mosolygós, szerény viselkedésével minden bizonnyal hamarosan megnyeri majd az itteni hívek szívét is. Őszinte lélekkel kívánom, hogy az új plébános atya érezze jól magát ezekben a közösségekben; de ami ennél fontosabb, Isten dicsőségére tudjanak együtt munkálkodni az új lelkipásztorral.

Megragadom az alkalmat, hogy az Apostol újság jelen számában megköszönjem a kedves Hívek irányomban kifejezett jóindulatát. Az elmúlt nyolc

év alatt plébánosként szolgáltam Tóvárosban, s közben négy évig Agostyánban és Vértestolnán. A feladat számomra terhet nem jelentett. Gyarló képességeimhez ez idő alatt ennyi feladatot tudtam végrehajtani. Szíves bocsánatát kérem azoknak, akiket helytelen magatartásommal megbántottam. Bízom abban, hogy szerény munkálkodásom valamilyen módon hozzájárult az itt élő emberek Isten felé való közeledéséhez.

A nyolc évhez kapcsolódó érzéseimet egy Arany János mondattal tudnám összefoglalni: „Mily temérdek munka várt még!... Mily kevés, amit beválték”.

Gábor atya

Nemzeti Összetartozás Napja

Június 4-e a Nemzeti Összetartozás Napja, a trianoni békediktátum aláírásának évfordulója. Ezen alkalomból a Szőgyénből idekerült corpus, illetve kereszt megáldására került sor délután 16 órakor a Szőgyéni utcában – felvidéki, erdélyi és délvidéki testvér városainkból érkezett vendégek részvételével. A keresztet Tata Város Önkormányzata határozata alapján állítjuk fel a Szőgyénből kitelepítettek emlékére. A Smidt Róbert szőgyéni fafaragó által készített fa keresztet egy 18. századi öntöttvas korpusz másolata látható. Az eredeti korpuszt Méry család hozta magával Szőgyénből a kitelepítésükkor, ezt ajánlották fel Tata városának. A korpuszról két másolat készült: a másikat Szőgyén község főterén egy keresztet helyezték el.

Szentmise Virágh János atyáért

Május 24-én, vasárnap, a 9 órakor kezdődő ünnepélyes szentmisében emlékeztünk meg Virágh János kapucinus atyáról, közösségünk néhai plébánosáról, halálának 8. évfordulóján.

Vértestolnai Szent Antal búcsú

Június 14-én, templomunk védőszentjének, Szent Antalnak az ünnepén 9 órakor ünnepi szentmisét mutattunk be. Az ünnepi szentmisén hagyományosan német egyházi énekek hangzottak el.

Úrnapja

Úrnapiján, június 7-én tartottuk egyházközségeinkben a hagyományos körmenetet. Ezúton is megköszönjük azoknak az áldozatos szolgálatát, akik a díszítésben és az ünnepség szebbé tételében közreműködtek!

Elsőáldozás

Az idén mindhárom templomunkban lezajlott a gyermekek elsőáldozása. Köszönet a felkészítésért Szarkáné Katinak és Mészáros Oszkár és a korábbi években tanító hitoktatóknak. Imádkozunk az elsőáldozókért, hogy Jézussal való találkozást mindig hasonló felkészülés és várakozás előzze meg!

Búcsúzunk

A mélyen gyászoló családtagok nevében is megrendülten tudatom, hogy Dr. Lakatos Péter egyházközségi képviselőnk tragikus hirtelenséggel elhunyt. Kedves Barátunk intelligens, törekvő hitével, szolid megjelenésével, orvosi hivatásának szolgálatként való megélésével tanúságot tett mélyen vallásos meggyőződéséről. Holttestének beszentelése és búcsúztatása a Kapucinus templomban történt, hatalmas gyászoló tömeg jelenlétében. Ezt követően helyeztük végső nyugalomra az Almási úti temetőben. Kedves, szerény egyénisége nagyon sokunknak hiányozni fog még sokáig! Pétert sokan hordozzuk szívünkben, emlékeinkben, imádságainkban! Requiescat in pace!

Gábor atya

Sarlós Boldogasszony – Imádkozunk a várandós kismamákért!

Július 2-án, Sarlós Boldogasszony ünnepén reggel fél 8 és este 6 órakor mutattunk be ün-

nepi szentmisét. Ezen a napon a szentmisékben a várandós kismamákért imádkoztunk.

Vox Mirabilis Kamarakórus hangversenye

Május 24-én, a Tatai Pünkösdi Dallamok keretében Pünkösdvásárnap este, 18:45-kor a tatai Kapucinus templomban adott hangversenyt

a Vox Mirabilis Kamarakórus. Vezényelt: Zemlényi Katika; Trombita: Zsédely Tamás; Moharos Sándor-orgona.

Mária-köszöntő a Máltai napköziben

Május hava Máriának szentelt időszak, hagyományosan ezekben a napokban meglátogatjuk a máltai napköziben lévő időseket. Köszöntjük a Boldogságos Szűzanyát imádságainkkal, énekeinkkel, majd virágokkal ajándékozunk meg a jelenlévő édesanyákat, nagymamákat. A közös imádság előtt a Geszti Ovi óvodásai adtak rövid műsort az időseknek Szélvári Renáta óvónő vezetésével.

Dániel atya újmiséje

Östör Dániel papnövendék, akit június 13-án szenteltek pappá, a Kapucinus templomban mutatta be első szentmiséjét. Az ünnepi szentmisébe bekapcsolódott 46 áldozópap, diakónusok, kispapok és 43 helyi ministráns adta az asszisztenciát. A szentmise ünnepélyes szónoka Dr. Gárdonyi Máté egyetemi tanár volt. Az újmiséje atya jelenlévő atyákat, kispapokat és a hívők tömegét újmiséje áldásában részesítette. Imádságainkkal kísérjük az új atyát és kérjük, hogy hűséges küldöttje legyenek annak a Jézusnak, akit őt erre a hivatásra meghívta!

Az agostyáni Emlékerdő megáldása

Május 13-án, délben került sor az agostyáni Ökofalu területén, a Szent Péter körtemplom közelében lévő Emlékerdő megáldására. Ez hazánkban az első ilyen jellegű kegyeleti hely, ahol egyházi szertartás keretében is feltámasztás reményében búcsúzzunk halottainktól. A megáldás szertartásán részt vett Michl József polgármester, dr. Beró Henrietta alpolgármester asszony, valamint köszöntő beszédet mondott Cumpf Attila, az Ökofalu igazgatója, illetve az agostyáni hívek közössége.

Németh Noémi beöltöztetése

Németh Noémi, egyházközségünk fiatal híve, július 2-án, csütörtökön délután 17:30 órakor a zsámbéki premontrei templomban ünnepélyes vesperás keretében öltözött be rendi ruhájába. Az ünnepélyes szertartást Ulmann Péter premontrei atya vezette. Nagy büszkeség a tatai Kapucinus Egyházközség számára, hogy újra egy fiatal szerzetes nővérrel gazdagíthatjuk az Anyaszentegyházat. Imádkozunk érte, hogy mint Krisztus hű jegyese hivatását mindig örömmel, alázattal teljesítse!

Aldoztatók az egyházközségben

Az egyházközségben az áldozók nagy számára való tekintettel Megyéspüspök Úr civil áldoztatókat nevez ki egy évre, olyan hiteles életet élő híveket,

akik az áldoztatásban, az oltárszolgálatban a miséző pap segítségére vannak. Magó Ottó állandó diakónus mellett Dr. Pápai Lajos Megyéspüspök Úr ifj.

Fülesi Jánosnak, a Plébániai Tanácsadó Testület tagjának és Mészáros Oszkár főállású hitoktatónak adta meg ezt az engedélyt.

Plébániai Tanácsadó Testületek megalakulása

Megyéspüspök Úr szándéka szerint az egész Győri Egyházmegye összes plébániáján az eddig működő képviselőtestület néven ismert intézményt megszüntette, és a Győri Egyházmegye összes plébániáján új, 6-12 főből álló Plébániai Tanácsadó Testületeket hozott létre, aminek működése és feladata eltér a korábbi képviselőtestületnek nevezett intézményétől. Püspök atya konkrétan meghatározta a jelölés és a választás időpontjait, valamint a módját. Ez a hozzánk tartozó agostyáni, vértestolnai és tatai plébániákon lezajlott a Püspök atya által meghatározott időpontban és módon ugyanúgy, mint az Egyházmegye összes többi plébániáján.

A leadott jelölések között voltak 70 év felettiek, elhunytak, nem létező személyek és voltak olyanok is, akik a jelölések száma szerint a 24 - Vérttestolnán, Agostyánban 12 - jelölt közé bekerültek volna, de megkeresésünkkor nemleges választ adtak a Tanácsadó Testületben való munkára. A legtöbb jelölést kapó hívek között voltak családtagok is, azonban a püspöki előírás szerint azok kerülhettek fel a végleges jelöltek listájára, akik közülük a több jelölést kapták. Így fordulhatott elő, hogy a végleges 24-es - Vérttestolnán, Agostyánban 12-es - listán összességében kevesebb jelölést kapott hívó szerepelhetett, mint egy több jelölést kapott, de családi kö-

telék vagy a többi előírás miatt (pl. 70 évet betöltött stb.) a 24-es - Vérttestolnán, Agostyánban 12-es - listára föl nem került jelölt. A szavazást követően az erről készült jegyzőkönyvek és nevek az előírások szerint felterjesztésre kerültek az Egyházmegyei Hivatalhoz. Megyéspüspök Úr a felterjesztésre az 1232/2015. számú iratban válaszolva, a Plébániai Tanácsadó Testületek Szervezeti és Működési Szabályzata szerint törvényes jelölés és választás útján javasolt személyeket kinevezte a PTT rendes tagjává.

A Plébániai Tanácsadó Testület tagjainak életére és munkájára Isten áldását kérjük!

A Plébániai Tanácsadó Testület végleges névsora a következő:

Agostyán

Hivatalból tag:
Plébános

Választott tagok:

Dr. Bán Gellért
Chmelovics János
Egervári Éva
Körmendi Miklósné
Schlepp Irén

Póttagok:

Eck Miklósné
Gergely József
Zentner Miklós

Tata II.

Hivatalból tagok:
Plébános
Magó Ottó diakónus
Mészáros Oszkár hitoktató

Választott tagok:

Dr. Dúcz András
Fehér Tamás
ifj. Fülesi János
Gajó Péter
Harmath József
Dr. Horváthy Dénes
Michl István
Sidó Dániel
Dr. Szabó Gábor
ifj. Szabó Gyula
Toplak Tamás
Treuer Sebestyén

Póttagok:

Futó Péter
Dr. Fenyvesi Olivér
Császár Orsolya

Vérttestolna

Hivatalból tag:
Plébános

Választott tagok:

Harmados Oszkár
Eipl Norbert
Uttó Ferenc
Bundschuh József
Hartai Zsolt
Niederecker Özséb

Póttagok:

Schneider Csilla
Schmidt Vilmos
Gellértfy József

Liturgikus Szolgálattevők

A tatai Kapucinus templomban, a hagyományokhoz illeszkedve fölkerült az idén megválasztott Plébániai Tanácsadó Testület tagjait és a következőekben felsorolt híve-

ket a további liturgikus szolgálatra (felolvasás, békeköszöntés-átadás, perselyezés stb.):
Templomatyá: Doba György; **Liturgikus Szolgálattevők tagjai:** Horváthy Lóránt,

Kiss János, Michl József, Németh Attila, Schweighardt Ottó, Szabóné Lakatos Judit karvezető, Tene Gábor, Tremmel József és a Plébániai Tanácsadó Testület tagjai.

Viseld szíveden Egyházad sorsát!

Új rovatunkban a külföldi katolikus honlapok híreiből adunk közre hosszabb-rövidebb fordításokat. Aki szívesen csatlakozna kezdeményezésünkhöz, fordításait küldje szerkesztőségünk tataikapucinus@gmail.com címére vagy hozza be személyesen a plébániára. Nagy szeretettel várjuk fordításait!

THE CATHOLIC HERALD

BRITAIN'S LEADING CATHOLIC NEWSPAPER

Ezrek tiltakoztak, a Galileában található történelmi templom ellen elkövetett támadás miatt. Június 18-án, csütörtök reggel gyújtották fel a Kenyérzaporítás templomát, a lángok óriási károkat okoztak. A falra héber szavakkal a „hamis bálványok” felirator festették. A katolikus egyház egyik tanácsadója szerint az elkövetők izraelita szélsőségesek voltak.

A támadás elleni tiltakozók lezárták az odavezető utat és imádsággal fejezték nemtetszésüket. A zsidó, muszlim és a drúz egyházak követői is kifejezték a támogatásukat. Az Angliai és Wales-i Püspöki Konferencia elnöke, Declan Lang püspök elmondta, hogy „a világ bármely táján megtámadni, megszentelteteni bármely templomot vagy imaházat megbocsájtathatlan tett. Ez többszörösen igaz a Szentföldre, ahol három monoteista vallásnak vannak követői. Felszólítom az illetékes hatóságokat, hogy tegyenek meg annak érdekében mindent, hogy

hasonló esetek ne forduljanak elő.” (2015. június 22)

Ferenc pápa két napos torinói látogatása alatt, tiszteletét tette a Torinói lepelnél, ahova már az elmúlt két hónapban több ezer zarándok ellátogatott. Június 21-én vasárnap Őszentsége jó néhány percet imádkozott a lepel előtt. Később szentmisét mutatott be a városban és kifejtette, hogy a lepel a „szeretet ikonja” „A lepel vonzza az embert Krisztus arca és megkínzott teste felé, ugyanabban az időben pedig tovább is „lök” minket azok felé, akik szenvednek vagy igazságtalanul üldöztetést szenvednek el.” folytatta a Szentatya. (2015. június 22)

A Legfelsőbb Bíróság azonos neműek házasságáról szóló döntése egy tragikus hiba, mondta az érsek.

A szabályozás „mélységesen igazságtalan és erkölcsstelen” mondta az Amerikai Püspöki Konferencia elnöke. Az elnök arra ösztökölte a katolikusokat, hogy hittel lépjenek tovább, „abban a megváltoztathatatlan igazságban, hogy a házasság egy nő és férfi között valósul meg.” Függetlenül attól, hogy most szűk többséggel mit határozott a Legfelsőbb Bíróság, a történelemben az emberi személy természete és házasság változatlan és megváltoztathatatlan marad, mondta Joseph Kurtz, Louisville érseke. (2015. június 27)

XVI. Benedek Castel Gandolfoba megy Június 30-án reggel Ferenc pápa elbúcsúzott a nyugalmazott XVI. Benedektől, aki Castel Gandolfoba indult, ahol a pápai rezidencián töltötte két hetes szabadságát. Federico Lombardi jezsuita atya, a Szentszék sajtóosztályának vezetője által kiadott közlemény szerint. Őszentsége és elődje 30 percen keresztül beszélgettek indulás előtt. (2015. június 30)

„Isten hívása volt, visszatérni Irakba, az Iszlám Állam megszállása alatt.”

A zenit.org hírportál interjút közölt Yaldo segédpüspökkel. Az oldal beszámol, hogy a keresztény hitről rendkívüli tanúságtételt kapta, azok akik találkozhattak a segédpüspökkel. Basel Yaldo, aki Bagdad segédpüspöke megkérte az újságírókat, hogy „tegyenek meg mindent, hogy a szenvedő egyházat meghallják az egész világban.” Ezek után beszél 2006-ban történt bagdadi elrablásáról. Három napig tartották fogva, ahol az egyetlen vigasza a rózsafüzér volt. Ez után, 2015 februárjában tért vissza Bagdadba segédpüspökként. (2015. június 23)

Fordította: Nagy Dániel

Csángó gyerekek anyanyelvi oktatásának támogatására gyűjtöttünk.

Ne hagyjátok a templomot, A templomot s az iskolát! – írta Reményik Sándor – még 1925-ben. Ezek a sorok, sajnos tudjuk, napjainkban sem kevésbé időszerűek...

Hagyományos pünkösdi csíksomlyói zarándokutunk során ellátogattunk néhány moldvai csángó községbe, többek között a legkeletibb fekvésű magyar anyanyelvű településre, **Magyarfaluba** és a közeli **Lábnnyikba** is. Láthattuk és tapasztalhattuk, hogy a nagyfokú szegénység, és a nehéz körülmények mellett is, néhány Gyergyóból és Csíkból származó fiatal pedagógus elkötelezett és önfeláldozó munkájának segítségével, a gyermekek széles körében, igen jó eredménnyel folyik a magyar nyelvű (=katolikus) oktatás.

Mert miük es magyarok vajunk! – hangzik a csángó himnusz egyik sora. A csángómagyar családok, és az őket segítő fiatal erdélyi tanítók – akik hátrahagyva családjukat, szülőfalujukat, vállalták a nehéz körülmények közötti munkát, azért, hogy magyar gyermekeket, magyar nyelven taníthassanak – nem hagyják. Nem hagyják a templomot, s az iskolát. Mert tudják, hogy a templom és az iskola köti őket hitükhöz, anyanyelvükhöz. Ehhez a munkához tudunk most némi segítséget nyújtani.

Július 5-én 22 magyarfalui és lábnnyiki csángó gyermek érkezett Magyarországra, nyelvtanulásra, nyári táborozásra. Közadakozásból sikerült 407ezer Ft-ot összegyűjtenünk (ebből 120ezer Ft a Tóvárosi Egyházközség adománya – hála és köszönet érte). A pénzből a táborozáshoz szükséges felszerelést – hálósákokat, takarókat, tisztálkodási és iskolaszereket vásároltunk, de jutott még számítástechnikai segédeszközök beszerzésére is. A Máltai Szeretetszolgálat gyermekruhákból állított össze csomagokat,

melyeket az itt táborozó gyermekek a most otthon maradt társaikkal is megosztanak majd. Többen játékokkal, tárgyi adományokkal kedveskedtek csángóföldi testvéreinknek.

A Jó Isten fizesse vissza sokszorosan a jó szándékú segítséget!

A kapcsolatot a gyermekekkel és tanítóikkal a későbbiekben is tartjuk, szívesen közreműködünk a továbbiakban is segítő adományok eljuttatásában.

Dr. Szabó Gábor

Tanúságtevők

„Tanúságtevők” rovatunkban egyházközségeink hívei minden lapszámban ugyanazon kérdésekre válaszolva tesznek tanúságot hitükről, hívó életükről. Nagy szeretettel közöljük írásait.

1. Az öskeresztények maguk is arra kaptak bivatást, hogy Krisztus élő tanúi legyenek. Hogyan jelenik meg ez a meghívás minden-napjainkban?

Katolikus családba születtem. Csecsemőkoromban szüleim annak rendje és módja szerint megkereszteltek, de azután – talán az akkori nehéz politikai körülmények miatti vélt, vagy valós félelemből, vagy óvatosságból, nem tudom – gyermekkoromban nem jártunk templomba. Egyszer-egyszer külső szemlélőként megnéztük a Húsvéti körmenetet, de szentmisén nem vettem részt. Nagyszüleimmel olykor-olykor elmondott egy-egy *Miatyánk*-on kívül nem volt közvetlen kapcsolatomban Istennel. Hittem is, nem is, de – köszönhetően a szorgalmas marxista-leninista szemléletű iskolai oktatásnak – inkább a *nem* volt az igaz.

Az iskolában belénk erőltetett materializmus nem adott számomra kielégítő válaszokat, így hát sokáig magam próbáltam megkeresni a világ rendjének magyarázatát. Olvastam csilágászatot, filozófiát, atomfizikát, genetikát, gyártottam saját elméleteket, aztán később rájöttem, hogy ezeket már mind kitalálták előttem mások, sőt mindet meg is cáfolták – megint mások. Tizenéves koromban nagy várakozással és igyekezettel elkezdtem olvasni a *Szentírást*, persze szépen sorban, az elejétől, mintha egy irodalmi, vagy tudományos művet olvasnék, de az ószövetségi nemzetségek történeteinél elfogyott a lelkesedés, nem jutottam tovább. Aztán jöttek a munkás hétköznapiak, egyetem, diploma, munkába állás, családalapítás, építkezés, szakmai előmenetel, sok időm nem is maradt olvasni, vagy lényeges dolgokról gondolkodni.

Első gyermekünk születése után vetődött fel a kérdés: megkereszteljük-e? Inkább hagyománytiszteletből döntöttünk úgy, hogy igen. Később, második gyermekünk születése után szintén nem a hitbéli meggyőződés vezette előszörban ezt a döntésünket.

Nagyobbik gyermekünk – iskolába kerülén – felmerült a kérdés, járjon-e hittanra? Úgy véltük, kapja meg a lehetőséget, „rosszat biztos nem tanul”. De mivel a hittanos gyerekek szentmisére is járnak, így hát ő is elkezdett járni. Általában édesanyja kísérte el vasárnaponként.

Ekkor kaptam az első meghívást – egykor *Ő is kisgyermekként jött közénk* – talán nem véletlenül, én egy kisgyermek által lettem először – számomra is érthető módon megszólítva. Saját kisfiam által: „*Menjünk mi is a templomba!*” Nem akart kimaradni abból, ami testvérének kedves, szép élményeket adott.

Hát elmentünk. Együtt. Ott ült az ölemben, és mind a ketten tátott szájjal, leesett állal figyeltünk. Ettől fogva a vasárnapi szentmise életünk természetes részévé vált.

2. Jézus Krisztus a mi megváltónk és életünk. Mit jelent a hit az Ön számára?

A következő emlékezetes, életemet gyökeresen megváltoztató találkozás – ez már talán a tanító Jézus üzenete volt – egy szerzetes ismeretségén, később barátságán keresztül jött létre. Kezdetben csak hallgattam szavait, prédikációit, azután társas, vagy személyes beszélgetések során rájöttem, hogy amit eddig fontosnak tartottam életemben, annál sokkal fontosabb, lényegesebb dolgok is vannak. Ő volt az, aki megszólított az én saját kis „*damaszkuszi utamon*”, aki rádöbentett, hogy változtatnom kell azon, ahogyan addig gondolkodtam az élet dolgairól, megértette velem a bűn és a bűnbánat lényegét. Csaknem 40 éves fejjel végzett első szentgyónásomhoz (nem volt egyszerű dolog) tapintatosan jóságos, öreg szerzetestársát küldte segítségül. Ő volt az, aki a szentáldozás és a bérálás szentségét kiszolgáltatta nekem. Később, talán látta, hogy az elvetett mag valahol mintha csírázni kezdene, meghívott „tanítványai” közé, lehetőséget adott a szolgálatra is.

Aztán eltelt néhány év, és egyik kedves barátom elhívott a „*Cursillo*”-ra. Ez a rövid, mindössze három napos tanfolyam, vagy lelki gyakorlat segített felismerni, hogy nem elég csupán az, ha magunk keressük a krisztusi utat az igazságot. Meg kell szólítanunk a körülöttünk lévőket, családtagokat, barátokat, közeli és távoli ismerőseket, sőt, a kevésbé ismerőseket, de még az ismeretleneket is. Mert – szól a *Cursillo* gondolata: „*Senki sem tehet meg mindent, de mindenki tehet valamit*”. Hát próbálkozom....

3. II. János Pál pápa felszólította a világot, hogy építsük fel a Szeretet civilizációját. Mit tehetünk ezért? Mi dolgunk a világban?

Orvos vagyok, sebész. Beteg emberekkel foglalkozom, ezért a szenvedéssel való találkozás életem szerves része, munkám során mindennapos. A szenvedéshez, a szenvedő emberhez való viszonyom – a közöttük eltöltött csaknem 40 év alatt – sokat változott. Kezdetben megpróbáltam tárgyilagosan, szabályszerűen, precíz mesterember módjára viszonyulni a gyógyításhoz, sokáig úgy gondoltam ez a helyes út.

Néhány korábbi esemény kapcsán – ilyen volt apám, később feleségem betegsége, majd keresztanyám szenvedése és halála – már talán észre kellett volna vennem a nekem szóló üzenetet, de akkor erre még nem sikerült tudatosan odafigyelnem.

A betegséggel, a szenvedéssel való kapcsolatomban a leglényegesebb változás egy távoli rokon betegsége és halála körüli eseményekben

való részem során történt. Rajta keresztül talán a szenvedő Jézus üzenetét kaptam.

Gyógyíthatatlan betegségével fordult hozzám, rám bízta kezelését. Többször is meg kellett operálni, műtéteit is én végeztem. Méltósággal, türelemmel viselt betegségén és később halálán keresztül, ez az ember segített hozzá ahhoz, hogy megpróbáljam a kiszolgáltatott, szenvedő, beteg ember szemszögéből nézni saját gyógyító munkámat. Halála előtti pillanatokban is szeretettel tanított, és miközben tudta, hogy már talán csak órái vannak hátra, tudatosan törődött azzal, hogy lehetőségem legyen Cirenei Simonhoz hasonlóan terheit cipelni, Veronikához hasonlóan arcát megtörölni. Bár mindketten tudtuk, nem tehetek gyógyulásáért már érdemben semmit, mégis figyelt arra, hogy úgy érezhessem, valamit talán mégis segítettem. Példát adott, hogyan lehet Krisztusban hívó emberként meghalni.

Mai világunkban, ahol a pénz és a tárgyak uralják az élet legtöbb területét, ez alól a gyógyítás sem kivétel. A szakma szabályai, a jogi, az erkölcsi szempontok és a pénzügyi célszerűségek sokszor egymásnak gyökeresen ellentmondó döntésekhez vezethetnek. Tudom, egyikünk sem tökéletes, néha szükségszerűen előfordul, hogy a legjobb szándék mellett is tévedünk. Türelmünk, munkabírásunk, terhelhetőségünk sem határtalan. De ahhoz, hogy megpróbáljuk az adott körülmények között, az éppen rendelkezésre álló eszközökkel, a lehető legjobb eredményt elérni, talán a szeretet kell hogy legyen a legfontosabb tanácsadó.

Dr. Szabó Gábor

Radnóti sirató

elzuhan a teste, mint fűrészmarta fa
a fák és az emberek egy formán halnak
gyönyörű törzsükre ha gyilkos kéz lecsap
világgá sikoltják éhét a tavasznak

Hommage'a Franz Kafka

porban fetrengő
kivesző rovar: higgy az
átváltozásban

Hommage'a Franz Kafka /2/

hátán fetrengő
bogarat állíts talpra
szépen haljon meg

Botos Ferenc

Hálaadás a kapott kegyelmekért

Gábor atya elhelyezése nem csak búcsúzásra, hanem hálaadásra is indít bennünket. Mi, a plébánia hívei az elmúlt évek lelkipásztori munkájának nem csak távoli szemlélői, hanem tevékeny résztvevői is voltunk. Az Apostol ezen számában fontosnak tartjuk összegezni az elmúlt nyolc évet, hiszen az elindult munka folytatásában mindnyájunknak nagy felelőssége van.

Gábor atya munkáját - melyet Tatán 8 éve, Agostyánban és Vérttestolnán 4 éve végez - a hívek nagyra értékelik. Számunkra fontos a személyi kapcsolatok kialakítása, ami egyben közösség megtartó erővel bír. Végre sikerült megszólítani a fiatalokat, gyermekes családokat, akik lassan elkezdtek látogatni a szentmiséket, és nem csak kis létszámú lelkes idős ember vett részt a liturgiákon. Az atya működése alatt ministránsok száma megsokszorozódott, jelenleg megközelítőleg 50 fiú és férfi vesz részt rendszeresen az istentiszteleteken. Az évről-évre növekvő keresztelek, katekumenek és házasságkötések száma is egy megerősödött és élő közösség hitét jelzi. A fiatalok, fiatal családok számának jelentős növekedése mind a négy vasárnapi szentmisén meg tapasztalható a Kapucinus templomban. Az imaélet fellendítése is az atya támogatása és szervezése alatt bontakozott ki és vált a mindennapok részévé. A heti két, közel „telt ház” énekelt vesperás, a fatimai engesztelések, rendszeres havi, egész napos szentségimádások mellett imacsoportok alakultak. Az évente két nagy - külföldi - és két hazai zarándoklat szervezésében való részvétel is hitben való elmélyülést segítette.

Tata városának kulturális és társadalmi életében való aktív részvételt olyan események és megállapodások jelzik, mint az együttműködési megállapodás a tatai Kuny Domo-

kos Múzeummal, kiállítások, előadások szervezése, városi megemlékezések, ünnepségek, de a legújabb, a Szőgyéni utcában felállított emlékkereszt megáldása, melyet Gábor atya karolt fel és támogatott. Az atya kiemelten fontosnak tartja az oktatást, ezért kapcsolódott be a plébánia a pedagógus nap szervezésébe, ahol Bőjte Csaba volt vendégünk. Csaba testvér már négy alkalommal járt Tatán, legutóbb a Győri Szeretet Napok előtt, mely látogatása során barátinak nevezte a viszonyt és megerősítette, hogy minden évben ellátogat városunkba. Gábor atya a tatai nehéz sorsú emberek támogatása mellett, nagy hangsúlyt fektet a tatai hajléktalanszálló rendszeres felkeresésére és támogatására. A város életét meghatározó kapucinus hagyományok megőrzésére a plébánián múzeumot, a rendház belső udvarán kolostori hangulatú quadrumot alakított ki, plébániai könyvtárat hozott létre, emellett a templom tájékoztató felületit is - honlap, újság - megújította és naprakészen tartja.

Mióta Gábor atya látja el Tata szomszédságában lévő két települést, Agostyánban és Vérttestolnán is kívülről-belülről megújultak a templomok, ezzel együtt az imaélet is. Vérttestolna évtizedek óta elhagyott plébániaépületét is közösségi térré formálta, udvarát rendbe tette, játszótér alakított ki, és a plébánia belső felújítása is elkezdődött. Akik eddig elkerülték a templomot, most minden évben kérik az atyát, hogy látogassa meg őket, keresztele meg gyermekeiket, szentelje meg életüket. Szalai Gábor atya munkáját nagyra értékeljük, de tudomásunk szerint ezen pozitív tevékenységeknek sajnos nem mindenki tud örülni, és irigy, rosszindulatú elégedetlenségüket, kifogásaikat írásba foglalták, és panasszal éltek a többség tudta,

valamint akarata ellenére. Ezzel a teljesség igénye nélkül, csak a legfontosabb dolgokat kiemelő összeállítással szeretnénk magunk előtt is értékesnek nyilvánítani az elmúlt nyolc esztendő és megerősíteni Gábor atyát, hogy minden nehézség ellenére folytassa a gyümölcsöző lelkipásztori munkáját.

Az agostyáni, tóvárosi és vérttestolnai hívek nevében:

*Egervári Éva, Harmath József,
Eipl Norbert*

Imádság

Urunk, Istenünk! Ahogyan a magvető ember bízik abban, hogy a természet titokzatos rendje és a te áldásod gondoskodik majd a mag kikeléséről, ugyanezzel a bizalommal végzik szolgálatukat az igehirdetők és azok, akik hitükről tanúságot tesznek a világban. Lehet, hogy veszélynek lesz kitéve a tanítás jó magja, de emiatt nem veszítik el kedvüket és lelkesedésüket. Te mindannyiunkat meghívsz, hogy munkatársaid legyünk Isten országa terjesztésében. Segítsd munkánkat és szolgálatunkat, hiszen minden növekedés egyedül neked köszönhető!

Dicsértessék az Úr Jézus, akin botránkoztak farizeusok és írástudók. Dicsértessék az aranyszándalos előkelőségek közt mezítlábás Jézus. Dicsérjük Jézust, aki nem vetett gyilkos követ a házasságtörő asszonyra, hanem kimentette a törvényesen felhatalmazott, hóhéri kötelességük teljesítésére készülő embertestvérei közül. Kövessük Jézust, viselkedjünk töviskoszorúva is mint istenfiak. Öveges József

Könyvajánló

Hinni Istenben? De hogyan? Kicsi korunktól kezdve kérdéseket teszünk fel... és egész életünkön át folytatjuk a kérdezősködést! Hol voltunk, mielőtt megszülettünk? Ki teremtette a Földet? Mi az, hogy végtelen? Mi lesz velünk a halál után?... E nagy kérdések között van EGY, amely évezredek óta különösen foglalkoztatja az embereket: Isten kérdése. Igen, éppen Isten... Beszéljünk róla! Tényleg van? Vajon ő teremtette a Földet? Miért nem hisz benne mindenki? Mit jelent az, hogy imádkozunk hozzá? S lám, egyetlen kérdésből... mindjárt sok újabb fakad! Ez a könyv arra hív, hogy mindezekről együtt gondolkozzunk, s jobban megismerjük Jézust és a kereszténységet. Akár hívő vagy, akár nem, jobban megértheted általa, miért vallják magukat kereszténynek, s miért hisznek Istenben emberek milliói... S azt is, miért nézik ezáltal kicsit másként a világot.

Mácz István: Megmentett mondatok. Régi naptárak, naplók, cédulák feljegyzéseiből, letisztult gondolat-cseppjeiből válogatott össze egy kis kötetre valót a szerző. Az egybegyűjtött gondolatok mindenekelőtt az életről, az élet lelkéről, a szeretetről, a boldogságról, az emberszív titkairól, Isten és ember kapcsolatának folytonos változásairól, életben tartó dinamizmusáról szólnak. Sok más között Popper Péter, Hamvas Béla, Prohászka Ottokár, Szent Ágoston neve tűnik fel a gondolatokban papírra vetve, vagy csupán a sorok között: „Sakkjáték az életünk. Sakkot játszunk szüntelen. Mi és az Isten. Lépünk, azután csönd. Ő következik. Lép. Végre! Lépünk. Eltérít utunkról. Újra lépünk. Hallgat... Miért nem siet? (Mellette óra nem ketyeg.)” A szellemi útravalónak szánt összeállítás fő mondanivalója az élet igenlése: „A kapu, amelyen a világba lépünk, a Fájdalom. A kapu, amelyen át kilépünk a világból, a Fájdalom. A két fájdalom születés és halál között életünk csupán pillanatnyi öröm. De öröm!

Miserend és programok

Agostyán:	Aug. 15.	Nagyboldogasszony ünnepe	10 ⁰⁰ ;
	Aug. 20.	Ünnepi szentmise	10 ⁰⁰ ;
	Aug. 30.	Agostyáni búcsú	10 ⁰⁰ ;
	Szept. 8.	Kisboldogasszony ünnepe	17 ⁰⁰ ;
	Okt. 8.	Magyarok Nagyasszonya	17 ⁰⁰ ;
Tata:	Aug. 2.	Porciunkula búcsú és körmenet	18 ⁰⁰ ;
	Aug. 6.	Urunk színeváltozása	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
	Aug. 13.	Fatimai engesztelés	18 ⁰⁰ ;
	Aug. 15.	Nagyboldogasszony ünnepe	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
	Aug. 20.	Ünnepi szentmise	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ;
	Szept. 7.	Veni Sancte	9 ⁰⁰ ;
	Szept. 8.	Kisboldogasszony ünnepe	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
	Szept. 12.	Szűzanya nevenapja	18 ⁰⁰ ;
	Szept. 13.	Fatimai engesztelés	17 ⁰⁰ ;
	Okt. 3.	Szent Ferenc vigília mise és Tranzitus	18 ⁰⁰ ;
	Okt. 8.	Magyarok Nagyasszonya	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
	Okt. 13.	Fatimai engesztelés	18 ⁰⁰ ;
Vértestolna:	Aug. 15.	Nagyboldogasszony ünnepe	11 ⁰⁰ ;
	Aug. 20.	Ünnepi szentmise	11 ⁰⁰ ;
	Szept. 8.	Kisboldogasszony ünnepe	16 ⁰⁰ ;
	Okt. 8.	Magyarok Nagyasszonya	16 ⁰⁰ ;

A miserend a személyi változások miatt módosulhat!

www.tataikapucinus.hu

Pio atya kegytárgybolt

Nyitva tartás:

Hétfő: szünnap

Kedd-péntek: 9-17

Szombat-vasárnap: 8-12

Miserend

Agostyán Vasárnap: 11:30 Péntek: 17:00	Tata-Kapucinus Vasárnap: 7:30, 9:00, 10:15, 18:00, (vesperás 17:30) Hétfő, kedd: 7:30 Szerda: 7:30, 18:00, (vesperás 17:30) Csütörtök, péntek: 7:30 Szombat: 7:30, 18:00 Minden hónap 13-án fatimai engesztelés: 17:00 Rózsafüzér; 17:30 közös imaóra; 18:00 ünnepi szentmise	Vértestolna Vasárnap: 11:30 Csütörtök: 17:00
---	--	---

TEMETKEZÉS
1933 óta

Tata, Stranszky u. 15.
PENNY mögötti üzletsor

34 / 487 - 847
Info@libitina.hu

LIBITINA Kft.

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2015. október 28. • Kérjük kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kéziratokat nem őrzi meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2015. 08. 02. - XXV. évf. 3. sz. • Megjelenik évente hatszor.

Felelős kiadó: Szalai Gábor plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019

Honlapcím: www.tataikapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Óvodás hittanosok

Elsőáldozás

Úrnapja Agostyánban, Vértestolnán és Tatán

Dániel atya újmiséje

Németh Noémi beöltözése

Hittantábor Kőszegen

